

Utvikling av landslagsmodellen i norsk roing

Beskrivelse av landslagsmodellen: de beste seniorroere i landet er organisert i *en* treningsgruppe på tvers av klubbtilhørighet. Gruppen har betegnelsen elitegruppen og roerne i gruppen trener sammen det meste av året under samme ledelse. Roerne settes sammen i lagkombinasjoner på tvers av klubbtilhørighet med grunnlag i vurdering av muligheter for prestasjoner på høgt internasjonalt nivå. Landslagstrener(e) har fullstendig idrettsfaglig ansvar for roerne i elitegruppen hele året. Landslagstrener er lønnet av Norges Roforbund. Medlemmer av elitegruppen må bosette seg i Oslo-området for å kunne delta på gruppens fellestreninger og tilpasse arbeids- og studiesituasjon slik at de kan delta på alle samlinger og konkurranser i gruppens årsplan.

Landslagsmodellen ble innført i Norges Roforbund i 1969 og har vært opprettholdt uavbrutt fram til i dag for de mannlige landslagsroerne. Antall roere i elitegruppen var i begynnelsen 14 og antall roere har siden variert mellom 14 på det meste og ned til 3 på det minste. Roernes prestasjonsnivå bestemmer i første rekke størrelsen på gruppen.

Kvinnelige roere var ikke inkludert i landslagsmodellen fra starten av. I 1974 ble det startet en egen landslagsgruppe for kvinner med egen trener. I utgangspunktet besto kvinnegruppen av 8 roere. Fram mot OL i 1976 ble kvinnegruppen redusert i antall med sikte på OL-kvalifisering for de beste. Tre av roerne i kvinnegruppen kvalifiserte seg til OL i Montreal. Treningen for disse ble samordnet med de mannlige OL-kvalifiserte roerne (11 roere) i elitegruppen fra våren 1976, men de beholdt sin egen trener i forberedelsene og under OL. Til forskjell fra trenerne for elitegruppen var treneren for de kvinnelige roere ikke lønnet av NR. Etter OL ble de to kvinnelige roerne som valgte å fortsette sin satsning på toppnivå tatt med i elitegruppen og landslagstreneren tok over ansvaret for dem. Elitegruppen besto nå av 11 menn og to kvinner. De to kvinnelige roerne var med i elitegruppen til og med sesongen 1979. Deretter varierte deres tilknytning til elitegruppen fra å være fullt inkludert til å være inkludert deler av året fram til 1984. I denne perioden gjaldt dette for to kvinner mens antallet faste mannlige medlemmer av elitegruppen varierte fra 14 til 6. Etter sesongen 1983 og fram mot OL i 1984 ble det igjen opprettet en egen gruppe for kvinner med 3 roere og en egen trener. Disse var nå ikke integrert med den mannlige elitegruppen og gjennomførte sitt eget opplegg fram til OL i Los Angeles. De tre jentene kvalifiserte seg og treneren fulgte dem i alle forberedelser og gjennom OL. Denne gang var treneren delvis betalt av NR. Etter OL sluttet de tre kvinnelige OL roerne sine toppidrettskarrierer og ingen nye jenter ble tatt inn i elitegruppen fra 1985. Gruppen besto nå av 6 menn. I perioden fram til 1994 ble det ikke tatt inn nye jenter i elitegruppen. Før sesongen 1995 ble det tatt ut fire kvinner for å starte arbeid med å kvalifisere en båt til OL i 1996. Disse ble ikke fullt ut integrert i elitegruppen og fikk sin egen trener og var med på en del felles tiltak sammen med de mannlige roerne i elitegruppen som nå besto av 8 roere. To av kvinnene kvalifiserte seg til OL i Atlanta og ble fulgt av egen trener i forberedelser til og gjennomføring av OL. Kvinnenes forberedelser var delvis samordnet med de mannlige OL-roerne (totalt 11 roere). Fra 1997 til og med 1999 ble den ene av kvinnene med videre og var delvis integrert i elitegruppen som da besto av 6 – 8 menn. Den kvinnelige roeren kvalifiserte seg ikke til OL i Sydney og i OL året 2000 besto elitegruppen av 6 mannlige roere. Fra 2001 til 2003 besto elitegruppen av 6 mannlige roere på det meste og 3 på det minste. Tre av roerne kvalifiserte seg til OL i 2004 og utgjorde elitegruppen i OL året. Det ble ikke tatt inn kvinnelige roere i elitegruppen i 2001 og i 2002 og 2003 var opp til fire kvinner med i elitegruppen i noen perioder. Ingen norske kvinnelige roere kvalifiserte seg til OL i Athen. Fra 2005 til 2007 besto elitegruppen av tre mannlige roere og 2 – 3 kvinnelige roere var i perioder helt integrert i gruppen og i andre perioder med på deler av elitegruppens aktiviteter. Til OL i 2008 var det kun en mannlig roer som klarte å kvalifisere seg og inn mot OL i Beijing besto «gruppen» kun av denne roeren. I 2009 ble det tatt ut tre mannlige roere til elitegruppen og dette antallet ble utvidet til 8 fram mot 2011 og av disse kvalifiserte 5 seg til OL i 2012. Fra høsten 2009 ble det tatt ut en kvinnelig roer til elitegruppen

og hun deltok på det meste av gruppens aktiviteter, men ikke alt. Fra 2013 ble tatt ut fem mannlige roere til elitegruppen og fire til en ny rekrutteringsgruppe der assisterende landslagstrener fikk treneransvaret. Den kvinnelige roeren som var i elitegruppen i 2010, 2011 og begynnelsen av 2012 ble tatt ut til å være med videre i gruppen. Ingen kvinner ble tatt med i rekrutteringsgruppen. I 2014 ble rekrutteringsgruppen utvidet til 8 mannlige roere. Ingen kvinner ble tatt ut i 2014, men en kvinnelig roer kom med i 2015.

Kilder

«Alle mann klar? RO!» Norges Roforbunds historie 1900 – 2000. Jacob T. Larsen, Norges Roforbund 2000.

«Gull og smerte» Norsk rosports suksesskriterier og medaljefangst. Rolf Arne Odiin (red) Akilles 2012